

Tuberkulose-spørgsmaalet stillet Andet op end Forbud mod Salg; her blev imidlertid tilføjet Regler om en fuldstændig Kontrol med Salg af Kjød af Dyr, der ere besængte med Sygdommen, og denne Kontrol er efter min Formening en heldig Foranstaltning. Da Sagen saa kom til det andet Thing, kom der flere Fordringer frem, og bl. A. kom den høitærede Indenrigsminister med Tilbud om, at Foreninger under visse Betingelser kunde faae frit Dyrslægetilsyn 2 Gange om Aaret. Efterhaanden ere disse Fordringer fra Medlemmer af Thingene stegne til det, der staar i dette Forslag. Der var allerede et Ønske oppe for 2 Aar siden om at kunne faae tuberkuløse Kreaturer nedslagne mod Erstatning af Statskassen. Det fremkom fra det ærede 5te Medlem for 9de Kredss (Grifstrup), men da det ikke fandt nogen Tilslutning hverken i Udvalget eller her i Salen, blev det taget tilbage, saa at det ikke kom under Afstemning. Jeg var den Gang ikke nogen særlig begejstret Tilhænger af Forslaget, og jeg er stadig ikke saa sangvink, at jeg mener, at denne Sygdom derigennem helt kan udryddes, men paa den anden Side tror jeg nok, man kan hæmme den. Det er sikkert et Spørgsmaal, der bør tages under alvorlig Overveelse, om det ikke er rigtigst, at Staten mere energisk end tidligere tager fat paa denne Sygdom, som jeg tror, man næsten kan betegne som en Landeplage. For 2 Aar siden stod det ikke klart for os, hvilken Udbredelse den havde særlig i visse Egne af Landet, ialt Fald ikke for mig, om end maaske for Medlemmer fra Jylland, der vidste det af egen Erfaring. Siden er det jo imidlertid kommet til almindelig Kundskab, at den er en stor Plage for Landbruget her i Landet. Og efterhaanden som der nu er kommet alle disse Beretninger fra Landets Dyrslæger, og efterat vi særlig have set det store Antal tuberkuløse Kreaturer paa Kvægtorvet her i Kjøbenhavn — det er jo omtrent 17 pCt. af de slagtede Dyr, der findes tuberkuløse — saa kan jeg ikke se Andet, end at det er en saa alvorlig Sag, at Landbruget er fuldt ud berettiget til at forlange en mere direkte kraftig Indskriden fra Statens Side for at hjælpe det ud over denne Plage. Som sagt, jeg tror ikke, at vi ville kunne udrydde den helt. Diagnosen af denne Sygdom er paa mange Stadier ikke til at stille,

og der vil derfor stadig blive Dyr tilbage, som fremdeles ville forplante Sygdommen. Men i alt Fald vil man kunne hjælpe Landbruget til at komme den til Livs. Man bør, for at bruge et Udtryk, der ofte høres, yde Hjælp til Selvhjælp. Selvfølgelig kan Landbruget tit være heldigt med paa egen Haand at udrydde den, men helt kan den ikke udryddes, dertil hører ikke blot et Kjønsstab til Sygdommen — det kunde man nok faae ad anden Veie — men ogsaa ligefrem temmelig store Midler. En fattig Mand kan f. Ex. ikke udrydde den af sin Gaard paa egen Haand, i alt Fald ikke, naar han ikke faaer Hjælp andet Steds fra. Det forekommer mig nu heller ikke saa uberettiget, om Landbruget stillede et saadant Krav. I hvilke Retninger stiller Landbruget nemlig Krav til Staten? Ja, der har jo været Tale om Beskyttelse, men jeg tror nok, at Landbruget betaffer sig for nogensombest Beskyttelse, i alt Fald gennem en Toldlov, det bryder det sig ikke om. Dernæst lader det jo heller ikke til, at man kan blive enig om f. Ex. at staafe Landbruget Toldlettelse for de Produkter, det har Brug for; men hvad kan der da saa være i Veien for, at Landbruget her faaer af den sælles Statskasse, at de forskellige Samfundskasser og Echverd bidrage til at hjælpe Landbruget ud af den Kalamitet, hvori det her er kommet? Jeg kan altsaa ikke se Andet, end at man, saaledes som det ogsaa synes at fremgaa af den høitærede Indenrigsministers Udtalelse, bør gaa mere energisk til Værks overfor denne Sygdom. Men naar nu dette er Tilfældet, saa bliver Spørgsmaalet, om det, der da nu foreligger fra Folkethinget, er fyldestgjørende, og dertil vil jeg svare Nei, det er det ikke. Jeg tror nemlig ikke, at Foreningsprincippet paa dette Punkt vil faae nogen Betydning. Jeg var mod denne Tanke, saaledes som Ministeren i sin Tid fremsatte den, og jeg er imod den, som den nu har faaet Udtryk i Forslaget, der kommer til os fra Folkethinget. Jeg tror nemlig ikke, at man faaer Folk til at gaa ind i saadanne Foreninger. Disse Foreninger ville ikke komme til at spille nogen Rolle. Man kan jo nok faae Folk til at gaa ind i Foreninger, naar de kunne hofte Fordel deraf, og Indtrædelsen ikke koster noget videre, men hvorfor skulde man gaa ind i Foreninger for derved at hi-